

Історії хрищення

“Піонер — це людина, яка першою щось робить”, — сказала мама.

Ноель Ламберт Баррус
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася у США.

Мері крутилася і милувалася своєю білою сукнею у дзеркалі. То була та сама сукня, яку вдягала на хрищення її мама. Прабабуся Марлус перешила її під розмір Мері. Тепер Мері могла одягти її на своє хрищення!

“Ти — красуня!” Мама ще раз покрутила Мері, тримаючи її за руку.

Мері засміялася. “Можна я носитиму його весь день?”

“Давай краще залишимо його для хрищення, щоб воно було охайним і чистим, гаразд?” — сказала мама.

“Гаразд”. Мері буде хреститися, коли їй виповниться вісім років, і вона вже давно готується до цієї події. Вона ходить до Початкового товариства, читає Писання і навіть ходила на хрищення своїх друзів. Але її день народження все ще здавався таким далеким!

Мері обіймала маму, сидючи з нею на дивані. “Мамо, скільки тобі було років, коли ти охристилася?”

“Мені було 16”.

“Нічого собі! Чому ти так довго чекала?”

Мама міцно обняла Мері. “Тому що до того я не знала про відновлену Церкву Ісуса Христа. Я почала ходити на церковні заходи з кількома друзями. І чим більше я дізнавалася, тим більше хотіла

охреститися!”

“Чому?” — спитала Мері.

“Тому що я хотіла мати вічну сім’ю”. Мама вказала на зображення храму, що висіло над ними. “Я дізналася, що одного дня зможу запечататися зі своєю сім’єю у храмі навечно. Мати вічну сім’ю було моєю мрією. І хрищення було першим кроком! Тепер моя мрія здійснюється”.

Мері усміхнулася. “У тебе є тато, Маллорі і малятко Мейва! І я, звичайно ж, теж”.

“Так, вірно. І бабуся Анхела”.

“А бабуся охристилася разом з тобою?”

“Вона чекала кілька років. Але кожного разу, коли ми проїжджали біля якогось храму, ми завжди зупинялися і милувалися ним”.

Мері уявляла, як мама і бабуся разом дивляться на храм. “А як щодо тата? Скільки йому було років, коли він охристився?”

“Йому було 11 років”.

“І він тоді жив у Бразилії?”

“Саме так, — сказала мама. — Люди дізнаються про Ісуса і хрищення по всьому світу. Багато хто з них є піонерами”.

“Піонерами?”

“Піонер — це людина, яка першою щось робить”, — пояснила мама.

Мері задумалася над цим. “Наприклад,

як ти була першою людиною у вашій сім’ї, яка охристилася?”

Мама кивнула і усміхнулася.

Саме тоді в кімнату увійшов тато і плюхнувся на диван.

“Тату, а ти був піонером для своєї сім’ї?”

“Майже. Після хрищення я дізнався, що бабуся Розімері вже була членом нашої Церкви! Але вона не ходила до церкви вже багато років”.

“Справді? А що далі?”

“Я почав ходити до церкви. Потім мої брати почали ходити, потім і бабуся Розімері також. Навіть прабабуся Марлусі приєдналася!”

Мері уявила, як тато сам іде до церкви, а потім приводить із собою все більше своїх рідних.

“Цікаво! — сказала Мері. — Мені сподобалося слухати ваші історії. Завдяки їм мені ще більше хочеться охреститися”.

“Дякую, що запитала нас про все це, Мері, — сказав тато. — А тепер можна нам спитати у тебе дещо?”

Мері кивнула. Про що вони запитують?

“Чому ти хочеш охреститися?”

Мері подумала про те, що дізналася з Писань, і що вона відчувала в церкві. “Тому що я хочу йти за Ісусом і бути зі своєю сім’єю вічно”.

Мама і тато усміхнулися, і Мері обійняла своїх батьків. “Я вже не можу дочекатися!” ●

ІЛЮСТРАЦІЇ ТЕММІ ЛАЙОН

